

HAPERLEJA

čo. 5

- a) mjeno zranjeneho konja kejžora Franca II.
- b) štwórty měsac lěta, apryl
- c) jednora jědź, wosebje wobľubowana wokoło Mužakowa

Prawa je wotmołwa **b**.

Haperleja je rjane stare mjeno za měsac apryl. Wone jewi so na přikład w přisłowomaj, kotrež počahujetej so na přirodne zjawy: Haperleja njeje hišće žana meja. Haperleja pjelni pupki, meja rozpušća jim hubki.

Takle móžeš to tež prajić
jutrownik, apryl

Připódla prajene

Prěnjeho apryla dowolamy sej z našimi lubymi najwšelakoriše žorty. K tomu prajimy *někoho do haperleje pósłać*, potajkim někoho z aprylskim žortom knorje měć.

Přikłady z rěčneho korpusa

[...] tež *haperleja* je lětsa wosebje derje z nami měniła a nam hižo ćople, haj horce dny wobradžiła.
(Serbske Nowiny 2007; apryl-junij)

Hłucharja třěleć je jeno w měrcu a *haperleji* móžno a to jeno zahe rano, hdyž spěwa abo toka [...].
(Časopis Towarstwa Maćicy Serbskeje 1873)

Potajkim zahrodkar w *haperleji* je čłowjek, kiž z wjadnjacym sadženkom w ruce dwaceći króc wobběha swoju zahrodku, pytajo pjedź zemje, na kotrež hišće ničo njerosće. (Wuhladko 2. Literarny almanach, Budyšin 2001)